

Oponentský posudek diplomové práce Karolíny Rejmontové

Děťští hrdinové v tvorbě Miguela Delibese

Autorka si zvolila za téma práce tři Delibesovy romány: *Cesta*, *Můj synáček Sisí* a *Princ svržený z trůnu*. Všechny je spojuje dětský protagonista (Daniel, Sisí - byť ten je spíše prostředkem, jak vykreslit postavu jeho otce, Quico), ale jinak se podstatně liší – formou i obsahem.

To, co je ale spojuje, je různou měrou zachycené vnímání světa dětskými očima – to je i těžiště diplomové práce. Dítě je otevřeno všemu novému, zkoumá, pozoruje a některým věcem rozumí špatně či jinak, z čehož vyplývají situace komické i tragické. Sporné však je, jestli „dítě nahlíží na svět s nehnoucí radostí“ (str.7) – i Delibesovy romány ukazují, že tomu tak není.

Autorka zevrubně zkoumá pohled hrdinů na prostředí, ve kterém žijí, na osoby, které je obklopují, neopomíná motiv strachu – ten totiž vniká i do zdánlivě šťastného dětského světa.

Zajímavě pojednaná je i otázka jazyka – jeho prostřednictvím se dítě seznamuje s okolím, pomocí jazyka je vychovááno, a jak autorka ukazuje, jazyk je možné využít i zneužít k určité manipulaci. Dítě ne vždy dobře chápe všechny odstíny a roviny vyjadřování, z toho opět vznikají úsměvné momenty.

Autorka dobře pracuje se sekundární literaturou, kterou organicky zapojuje do textu a dokonce se věnuje i filmovému zpracování Delibesových románů a hlavním odlišnostem oproti románovému textu; je zajímavé sledovat, jak se filmový jazyk zákonitě liší od jazyka literárního a nabízí se otázka, do jaké míry vůbec může kinematografie zůstat věrna literární předloze, bereme-li v úvahu, že stejně důležitá jako dějová linie jsou i formální prostředky, kterými ji spisovatel zobrazuje.

Karolína Rejmontová se snaží o přesné pojmenování problémů a jasné vyjadřování, bohužel občas chybí pečlivější redakce textu: opakují se slova (např. str. 16: „...zájem o obyčejné, prosté lidi. Tyto postavy žijí obyčejným životem...“), špatně používá zájmena svůj/můj (str.10: „abych unikl z mého vlastního příběhu“), či dokonce chybějí kousky citací či jejich překladu (str.41, 53, 56). Také se v práci v různých kapitolách několikrát opakuje shrnutí děje zmíněných románů, což se mi zdá nadbytečné.

Za hlavní nedostatek však považuju absenci závěru. Autorka plynule přechází od jednoho problému ke druhému, zmiňuje i Delibesův pohled na palčivé společenské otázky (které romány více či méně reflektují) a posléze se věnuje zmiňovanému filmovému ztvárnění. Chybí však shrnutí toho, co práci sledovala a k čemu dospěla.

Práce přináší bezpochyby zajímavé téma, které by šlo rozšířit i o další Delibesovy romány, neboť analyzovanými třemi díly téma dětského hrdiny rozhodně není vyčerpáno (zmiňme i v práci uvedený román *Krasy* s jedenáctiletým protagonistou El Nini). Podnětné a cenné jsou i úvahy o tom, jak je dospělý autor schopen vystihnout dětské myšlení.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Dora Poláková PhD.